

Forslag. Det er det høie Thing bekjendt, blandt Andet ogsaa af det Andragende, som jeg har havt den Vre at indbringe her i Thinget, hvor stor Vægt Handelsstanden lægger paa denne Sag, og jeg for mit Bedkommende maa ogsaa paa det Barmeste anbefale det høie Thing at vedtage dette Vædringsforslag, omendstjondt jeg ganske vist ikke personlig tror, at den første Virkning heraf vil være overordentlig stor. For mig staar Sagen nemlig saaledes, at det, der egentlig behøves for at fremme disse store Interesser og endnu en anden Interesse, som jeg strax skal komme tilbage til, er et eget Ministerium for Handel og Søfart, og jeg vil dertil knytte ogsaa for Landbruget; thi det er givet, og det staar ogsaa klart for hele Handelsstanden, at om end Handel og Søfart ere store Interesser i Danmark, staar Landbruget sandelig ikke tilbage; jeg turde snarere sige, at det staar i første Række, og for et Landbrug, der som vort fornemlig eller i alt Fald for en meget væsentlig Del er baseret paa at skulle have sine Indtægter ved Udførsel af Produkterne til andre Lande, ere Interesserne mellem Landbrug, Handel og Søfart knyttede saa nøie sammen, at jeg tror, at netop et Ministerium, der omfattede disse forskjellige Interesser, vilde kunne virke overordentlig heldigt og fylldigt til disse store Interessers Fremme. Imidlertid modtager jeg for mit Bedkommende med stor Taknemlighed dette første Forsøg paa at gaa den Vej, jeg her har omtalt. Jeg betragter nemlig Oprettelsen af et Handelsdirektorat som en Begyndelse til, hvad jeg nu har nævnt. Et vilde jeg have ønsket, og det er, at den høitæredede Indenrigsminister noget senere i det oprindelige Finantsloovforslag havde omtalt, hvorledes man har tænkt sig at ordne Forholdet med Hensyn til de Sager, der skulle komme ind under dette Handelsdirektorat. Det staar ganske vist meget klart for mig, at hvor let det kan synes, naar man overfladisk betragter Sagen, at sige, at Alt, hvad der henhører til Handel og Søfart skal lægges derhen, vil det dog have sine meget store Vanskeligheder, naar man først kommer til Detaillen af disse forskellige Spørgsmaal, det skal jeg villig indrømme, og jeg skal ogsaa indrømme, at de Hentydninger, som der faaendes fra Grossererkomiteens høitæredede desværre nu afdøde Formand i den Retning, maatte være noget for vidtspændende og noget for vidtgaende, det kan der næppe være nogen Tvivl om, men det var saadanne almindelige Antydninger, hvoraf der naturligvis kunde optages, hvad der maatte være det Bedste for Dieblisset. Ogsaa skal jeg indrømme, at

man naturligvis maa gaa frem med Forsomhed i Begyndelsen. Jeg tror, det vil være meget heldigt for denne Institutions heldige Udvikling, naar man ikke i Begyndelsen henlægger altfor mange Sager dertil, thi det vil altid være vanskeligt at faa en Person i Spidsen for et saadant Handelsdirektorat, der lige strax har den fornødne Kundskab og den fornødne Erfaring til at kunne behandle alle disse Sager, og det kan altsaa være godt, at han paa en Maade lærer sig selv Noget ad Erfaringens Vej, men jeg kunde ganske vist have ønsket, at den høitæredede Indenrigsminister noget nærmere havde præciseret, hvad der skulde henlægges til Handelsdirektoratet. I det oprindelige Forslag til Finantsloven hedder det nemlig: „En saadan ny Afdeling, der under Forudsætning af den fornødne Bevilling paatænkes henlagt under Indenrigsministeriet som et særligt Departement under Benævnelsen „Handelsdirektorat“, vilde faa dels en mere selvstændig administrerende, dels en konsultativ Virksomhed. Hvad den førstnævnte — altsaa den administrerende — angaar, maa det være forbeholdt senere Bestemmelse, hvilke Sager der enten strax eller i Tidens Løb efter indvundne Erfaringer kunde henlægges under Direktoratet, der da paa dette Omraade vilde faa en afgjørende Myndighed, være sig endelig eller under Recurs til Ministeriet.“ Det er ganske vist givet, at Alt kan ikke henlægges under den endelig afgjørende Virksomhed, men at en stor Del maa henføres til den konsultative Virksomhed, men det vilde dog ganske vist være nødvendigt, naar det kom saa vidt, at dette Handelsdirektorat endelig maatte blive oprettet, at der da ogsaa kom en temmelig fylldig Bestemmelse over, hvad der foreløbig skulde henlægges under dette Direktorat, thi uden det vil jo i Grunden Forskjellen blive høist ubetydelig imod, hvad der nu er Tilfældet. Naar da Handelsstanden for Exempel henvender sig til de forskellige Ministerier med de forskellige Handelsanliggender, som nu henhøre under dem, vil Selvsølgen nu være, at Handelsstanden ikke veed, om Ministeriet direkte afgjør disse Sager, eller hvilken Indflydelse det nye Handelsdirektorat faar. Det er blot en Henstilling til den høitæredede Indenrigsminister, og jeg tvivler ikke paa, at han vil henvende sin særlige Opmærksomhed paa dette Punkt, saaledes at Resultatet ogsaa der vil kunne fremtræde paa en heldbringende Maade.

Med det Samme jeg har Ordet, maa det være mig tilladt at udtale et Par Ord med Hensyn til den Bevilling, der er forlangt under Nr. 47 til Sandflugtens Dæmpning. Jeg skal ogsaa særdeles meget anbefale, at